Nr. 14. 1931.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 4 kwietnia 1931 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

USTAWA

z dnia 13 lutego 1931 r.

o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 roku w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu, oraz innych związków ołowiu.

Art. 1.

Stosownie do art. 8a. ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 479) w brzmieniu ustawy konstytucyjnej z dnia 8 marca 1921 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146) wyraża się zgodę na wejście w życie na obszarze Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 roku w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu, oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 544).

Art. 2.

Rozporządzenie wymienione w art. 1-ym wchodzi w życie na obszarze Województwa Śląskiego w 6 miesięcy po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Marszałek:
(—) Wolny.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich Nr. 2 z dnia 19 lutego 1931 r.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 7 marca 1931 r.

w sprawie przyznania prawa do zasiłków częściowo zatrudnionym robotnikom niektórych zakładów pracy w Województwie Śląskiem.

Na podstawie art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1. Przyznaje się w okresie od dnia 1 do 31 marca 1930 r. prawo do zasiłków tym częściowo zatrudnionym robotnikom zakładów pracy:

1) „W. Fitzner" Sp. z ogr. odp.—Fabryka Kotłów w Siemianowicach.
2) Sp. Akc. „Ferrum" w Katowicach II,
3) huta „Laura" w Siemianowicach,
4) huta „Bismarck i Falva" w Wielkich Hajdukach,
5) huta „Hubertus" w Łagiewnikach,
6) huta „Marta" w Katowicach,
7) huta „Baildon" w Katowicach,
8) huta „Królewska" w Królewskiej Hucie,
9) huta „Silesia" w Paruszowcu,
10) huta „Zjednoczona Królewska i Laura" w Królewskiej Hucie,
11) huta „Pokój" w Nowym Bytomiu,
12) huta „Zgoda" w Zgodzie,

13) „Zakłady Hohenlohego" w Wełnowcu,

14) „Rybnicka Fabryka Maszyn" w Rybniku,

15) „Fitznerowska Fabryka Śrub i Nitów" w Siemianowicach,

16) „Elevator" Fabryka Maszyn, Odlewnia Stali i Konstrukcyj Żelaznych S. A. w Katowicach,

17) Fabryka Maszyn „Transport" w Wielkich Hajdukach,

18) „Godulla" Sp. Akc. — Szyb Godulla w Chebziu,

19) „Godulla" Sp. Akc. — Szyb „Gotthard w Chebziu,

20) „Godulla" Sp. Akc.—kopalnia „Lithandra" w Nowym Bytomiu,

21) „Gótobur" Górnośląskie Tow. Budowy Rurociągów — Sp. z ogr. odp. w Tarnowskich Górach,

22) „Giesche" Fabryka Porcelany Sp. Akc. w Katowicach II,

23) „Polskie Tow. Elektryczne" Sp. Akc. w Katowicach,

24) „Sam" Sp. Akc. Münstermann" — Odlewnia Żelaza i Bronzu, budowa maszyn i armatur w Katowicach,

25) M. Adler i J. Panowski—Sp. z ogr. por.— Odlewnia Żelaza i Fabryka Maszyn „Huta Pawła" w Żorach,

26) „Fabryka Maszyn Górniczych" — Tow. z ogr. por. w Katowicach III,

których zarobek tygodniowy nie przekracza z powodu ograniczenia produkcji pełnego umówionego zarobku za 1, bądź 2, bądź 3 dni pracy.

Wysokość zasiłku dla tej kategorji robotników określi, stosownie do ustępu 2-go art. 3-go ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., Zarząd Główny Funduszu Bezrobocia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Hubicki.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rz. Pol. Nr. 24, z dnia 23 marca 1931 r.)

ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 4 marca 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawnienia bezrobotnych do pobierania zasiłków, na zasadzie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) w brzmieniu ustawy z dnia 28 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 97), na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla tych bezrobotnych robotników, którzy do dnia 30-go kwietnia 1931 roku włącznie wyczerpali lub wyczerpią zasiłki z funduszu bezrobocia w ciągu całego okresu, ustalonego w ust. 1, art. 13 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, przedłuża się wymieniony okres do 17 tygodni na terenach niżej wymienionych:

p. p.

12. w Województwie Śląskiem—na całym terenie.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Za Ministera Pracy i Opieki Społecznej:
(—) T. Szubartowicz.
Podsekretarz Stanu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 69, z dnia 25. III. 1931 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 17. III. 1931 r.
L. O. 345|1.

Reskryptem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiegy z dnia 6 marca 1931 r. L. dz. O. P. II. 183 został naczelnik gminy Józef Kosma w Małej-Dąbrówce mianowany Przewodniczącym Związku Szkolnego w Małej-Dąbrówce.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

WOLNY CECH RZEŹNIKÓW
w Mysłowicach.
L. dz. 5|31.

Mysłowice, dnia 22 marca 1931 r.

Zarząd Wolnego Cechu Rzeźników w Mysłowicach ogłasza niniejszem statut Wolnego Cechu Rzeźników w Mysłowicach, który wyłożono zainteresowanym do wglądu w biurze Wolnego Cechu Rzeźników w Mysłowicach w rzeźni miejskiej przez czas od 1 kwietnia 1931 r. do 10 kwietnia 1931 r.

(—) Figiel Paweł
st. cechmistrz.

OBWIESZCZENIE.
Ministra Poczt i Telegrafów
z dnia 21 stycznia 1931 r.
w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 3 czerwca 1924 roku o poczcie, telegrafie i telefonie.

(Ciąg dalszy z N-ru 13-go)

Art. 31.

Winny sprzedaży znaczków pocztowych i płatnych druków pocztowych, telegraficznych i telefonicznych po cenie wyższej od nominalnej, o ile dany czyn według ustaw karnych nie stanowi przestępstwa, zagrożonego karą surowszą, będzie karany aresztem do jednego miesiąca i grzywną do tysiąca złotych, lub jedną z tych kar.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 32.

Winny przekroczenia postanowień art. 5, art. 8 ustęp 3, art. 11, art. 12, art. 21 ust. 2 i 3 i art. 27 tej ustawy, o ile przekroczenie to według ustaw karnych nie stanowi przestępstwa, zagrożonego karą surowszą, będzie karany grzywną do wysokości pięciu tysięcy złotych.

Właściwe do orzekania są sądy powiatowe (pokoju).

Art. 33.

Państwowe, cywilne i wojskowe, jako też samorządowe władze i urzędy mają obowiązek udzielania pomocy w wykonywaniu czynności urzędowych, pozostających w związku z utrzymaniem ruchu pocztowego, telegraficznego i telefonicznego

Art. 34.

Zarządy kolei państwowych i prywatnych są obowiązane, na żądanie zarządu Poczt i Telegrafu:

a) dostarczać na stacjach kolejowych, za umówioną opłatą, potrzebnych i odpowiednio przystosowanych lokali, magazynów i placów na cele pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, uskuteczniać żądane przez zarządy Poczt i Telegrafu przeróbki w wynajętych lokalach za zwrotem kosztów;

b) wykonywać bezpłatnie konserwację technicznych urządzeń kolejowych, wybudowanych dla celów pocztowych;

c) urządzać bezpłatnie dostęp z peronów do wszystkich torów, na których odbywa się ładowanie poczty;

d) dostarczać za zwrotem kosztów własnych, na żądanie zarządu Poczt i Telegrafu, materjałów opałowych dla lokali, używanych na stacjach kolejowych dla celów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

e) wydzierżawiać, w miarę rozporządzalności, place pod budowę domów mieszkaniowych dla funkcjonarjuszów zarządu Poczt i Telegrafu i na inne potrzeby w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej;

f) przy projektowaniu nowych i przebudowie lub rozszerzeniu istniejących stacyj kolejowych uwzględniać potrzeby zarządu Poczt i Telegrafu.

Czasowe rozmieszczanie podczas budowy wzdłuż toru kolejowego, na wolnem powietrzu lub pod dachem, materjałów, służących do utrzymania linji telegraficznych i telefonizznych zarząd Poczt i Telegrafu, nie podlega opłacie.

Art. 35.

Zarządowi Poczt i Telegrafu przysługuje prawo przewozu ładunku pocztowego wszystkiemi stałemi pociągami kolei państwowych i prywatnych. Organom zarządu Poczt i Telegrafu przysługuje prawo wolnego dostępu na perony i tory kolejowe, gdzie tego wymagają ich obowiązki służbowe.

Odnośnie do przewozu ładunków pocztowych w oddzielnych wagonach, to zarządy kolei państwowych i prywatnych są obowiązane, na żądanie zarządu Poczt i Telegrafu.

a) włączyć do każdego stałego pociągu pasażerskiego wagon pocztowy; włącznie drugiego wagonu pocztowego wymaga porozumienia zarządu Poczt i Telegrafu z zarządem kolejowym; obowiązek zarządu kolejowego przewiezienia ładunku pocztowego i wagonów pocztowych nie odnosi się do pociągów zbytkownych (luksusowych);

b) dostarczać odpowiedniego przedziału w wagonie kolejowym do przewiezienia ładunku, czy to pod zamknięciem, czy to pod dozorem funkcjonarjusza pocztowego i urządzać przedziały w wagonach kolejowych dla celów pocztowych za zwrotem kosztów;

c) przewozić zamknięte odsyłki pocztowe przez konduktorów kolejowych;

d) dostarczać krytych wagonów towarowych do przewozu ładunku pocztowego w pociągach mieszanych i towarowych, a w pociągach osobowych po uprzedniem porozumieniu między obu zarządami;

e) ogrzewać i oświetlać wagony pocztowe, przedziały pocztowe oraz oświetlać konwojowane wagony towarowe.

Art. 36.

Jeżeli wagon pocztowy lub wagon kolejowy z przedziałem pocztowym z powodu uszkodzenia lub innej przyczyny musi być wycofany z obiegu, zarząd kolejowy jest obowiązany:

a) włączać zamiast niego inny wagon pocztowy lub wagon kolejowy lub wreszcie wyznaczyć stosowne miejsce dla przewozu ładunku pocztowego lub przynajmniej poczty listowej w tym samym lub zastępczym pociągu;

b) udzielić pomocy przy przeładowaniu poczty.

Art. 37.

Wagonów pocztowych z kompletnem urządzeniem wewnętrznem dostarcza zarząd Poczt i Telegrafu; wagony te mają być zgodne z planami, rysunkami i opisami, zatwierdzonemi przez Ministerstwo Komunikacji, i muszą odpowiadać warunkom technicznym, dotyczącym budowy taboru Polskich Kolei Państwowych.

(Ciąg dalszy nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 12 z dnia 14. II. 1931 r.)

Komunikaty.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Wydział Skarbowy.
L. O. II. 6804/1/31.

Katowice, dnia 16 marca 1931 r.

KOMUNIKAT.

W Urzędzie Skarbowym Podatków i Opłat Skarbowych w Tarnowskich Górach zaginął kwitarjusz sekwestratorski zawierający niezużyte pokwitowania Nr. 782.617 do 782.700.

Zaginięcie powyższego kwitarjusza sekwestratorskiego stwierdził Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Tarnowskich-Górach dnia 3 marca 1931 roku.

O powyższem zawiadamia się interesowanych płatników, celem uniknięcia ewentualnych nadużyć przy pomocy zaginionego kwitarjusza sekwestratorskiego a przedewszystkiem pokwitowań Nr. 782.617 do 782.700, które Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego niniejszem unieważnia. O ile w posiadaniu P. T. płatników znajdują się pokwitowania oznaczone jednym z powyższych numerów, należy z tymi pokwitowaniami jawić się u Kierownika Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Tarnowskich Górach celem stwierdzenia, czy uwidoczniona na odnośnem pokwitowaniu kwota wpłynęła do Kasy Skarbowej.

Naczelnik Wydziału Skarbowego:
(—) Kankofer.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 715).

Ministerstwo Sprawiedliwości wystosowało do Prezesów Sądów Okręgowych okólnik z dnia 12 grudnia 1930 r. Nr. I. U. 8001|30 w brzmieniu następującem:

307. „Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości, że notarjusze w przypadku niesporządzenia protestu z tego powodu, że dłużnik wekslowy uiścił sumę wekslową do rąk notarjusza (art. 86 i 90 prawa wekslowngo Dz. U. R. P. 1924 r. Nr. 100, poz. 926), pobierają, wprawdzie, połowę opłaty należnej notarjuszom (art. 8 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o należnościach za sporządzenie protestu (Dz. U. R. P. 1927 roku Nr. 43, poz. 381), ale nie pobierają połowy opłaty stemplowej, przewidzianej w przytoczonym powyżej art. 8 rozporządzenie o należnościach za sporządzenie protestu. Niepobieranie opłaty stemplowej, mimo że w powołanym art. 8 są przytoczone w nawiasie „art. 2—4", a zatem i artykuł 3 nakazujący pobieranie „należnych w myśl przepisów właściwych ustaw i rozporządzeń opłat stemplowyzh" (mianowicie w myśl art. 159 ustawy o opłatach stemplowych Dz. Ust. Rz Pol. 1926 r. Nr. 98, poz. 570), uzasadniają notarjusze tem, że w przypadkach, o których mowa, nie sporządzają protokółu, stwierdzającego dokonanie zapłaty do rąk notarjusza.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Pana Prezesa o zwrócenie uwagi pp. notarjuszów urzędujących w okręgu powierzonego Panu Sądu na to, że tekst art. 8 powołanego powyżej rozporządzenia wyraźnie mówi, że tak wynagrodzenie notarjusza, jak i opłata stemplowa pobierane są „od protokółu"; więc, skoro protokół nie jest sporządzony, notarjusz nie ma prawa pobierać wynagrodzenia i nie pobiera opłaty stemplowej; skoro zaś pobiera wynagrodzenie — jest obowiązany sporządzić protokół i pobrać opłatę stemplową".

Ministerstwo Sprawiedliwości w piśmie z dnia 16 grudnia 1930 r. L. I. U. 6903/30, wystosowanem do Ministerstwa Skarbu, wyjaśniło, że art. 8 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej „nie zawiera przymusu sporządzania protokółu; sporządzenia protokółu może żądać i strona i ma prawo rporządzić notarjusz, o ile chce dostać wynagrodzenie. O ile notarjusz i płacący weksel dłużnik zgodzą się, że protokół nie będzie sporządzony — to uchybienia przepisowi niema, protokół nie zostaje spisany, ale co za tem idzie, ani notarjusz nie ma prawa pobrać wynagrodzenia ani opłata stemplowa nie zostanie uiszczona".

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Skarbu Nr. 7 z dnia 10. III. 1931 r.)

Druk. J. Eichhorn, Katowice.